

Scott Ritter

W en.wikipedia.org/wiki/Scott_Ritter

Scott Ritter

narozený William Scott Ritter, Jr.

15. července 1961
[Gainesville, Florida](#)

Vzdělání [Kaiserslautern American High School, Německo](#)

Alma mater [Franklin and Marshall College](#) ^[1]

obsazení

- [Vědátor](#)
- autor
- sloupkař

Známy jako Hlavní zbrojní inspektor [UNSCOM](#) v Iráku, 1991–1998

Manžel Marina ^[2]

William Scott Ritter Jr. (narozený 15. července 1961) je bývalý zpravodajský důstojník námořní pěchoty Spojených států amerických . V letech 1991 až 1991 sloužil v OSN provádějící smlouvy o kontrole zbrojení , u generála Normana Schwarzkopfa v Perském zálivu během operace Pouštní bouře a v Iráku , kde dohlížel na odzbrojení zbraní hromadného ničení (ZHN). 1998. Později se stal kritikem zahraniční politiky Spojených států na Blízkém východě . V roce 2011 byl odsouzen za sexuální delikty.

Raný a osobní život

Ritter se narodil do vojenské rodiny v roce 1961 v Gainesville na Floridě . Vystudoval Kaiserslautern American High School v Kaiserslauternu v Německu v roce 1979 a později Franklin and Marshall College v Lancasteru v Pensylvánii s bakalářským titulem v dějínách Sovětského svazu a katedrovými vyznamenáními. [1]

Vojenské pozadí

V roce 1980 Ritter sloužil v americké armádě jako voják. Poté, v květnu 1984, byl pověřen jako zpravodajský důstojník v námořní pěchotě Spojených států . V této funkci sloužil asi 12 let. [3] Sloužil jako hlavní analytik sil rychlého nasazení námořní pěchoty ohledně sovětské invaze do Afghánistánu a iránsko-irácké války .

Ritterova akademická práce se zaměřila na hnutí odporu Basmachi v sovětské Střední Asii během 20. a 30. let 20. století a na velitele Basmachi Fazaila Maksuma a Ibrahima Beka . [4].[5]

Během Pouštní bouře sloužil jako poradce pro balistické střely generála Normana Schwarzkopfa . Ritter později pracoval jako bezpečnostní a vojenský konzultant pro síť Fox News . Ritter měl také „dlouhý vztah [...] oficiální povahy“ s britskou zahraniční zpravodajskou špionážní agenturou MI6 podle rozhovoru, který poskytl Democracy Now! v roce 2003. [6]

inspektor zbraní

Ritter „řídil zpravodajské operace pro OSN“ [6] v letech 1991 až 1998 jako zbrojní inspektor OSN v Iráku ve Zvláštní komisi OSN (UNSCOM), která byla pověřena nalezením a zničením všech zbraní hromadného ničení a zbraní hromadného ničení. související výrobní kapacity v Iráku. Byl vrchním inspektorem ve čtrnácti z více než třiceti kontrolních misí, kterých se účastnil.

Ritter byl ve skupině zbrojních inspektorů UNSCOM, kteří pravidelně vozili snímky Lockheed U-2 do Izraele k analýze, protože UNSCOM nedostávala dostatečnou pomoc s analýzou ze Spojených států a Spojeného království. To bylo schváleno UNSCOM, americký U-2 byl zapůjčen UNSCOM, ale Ritter byl vystaven kritice a vyšetřování ze strany amerických úřadů. Irák protestoval proti poskytování takových informací Izraeli. [7].[8]

Operace Hromadné odvolání

Počínaje prosincem 1997 začal Ritter se souhlasem šéfa UNSCOM Richarda Butlera a dalších předních vůdců UNSCOM dodávat britské zahraniční zpravodajské službě MI6 dokumenty a brífinky o zjištěních UNSCOM, které měly být použity pro propagandistické úsilí MI6 nazvané „Operace Mass Appeal“: „Obrátila se na mě britská zpravodajská služba, se kterou jsem měl, opět, dlouhodobý vztah, oficiální povahy, abych zjistil, zda v archivech UNSCOM nejsou nějaké informace, které by mohly být předány Britům, aby mohli by ji na oplátku přepracovat, určit její pravdivost a pak ji zasadit do médií po celém světě ve snaze utvářet veřejné mínění těchto zemí, a pak nepřímo, například prostřednictvím zprávy objevující se v polském tisku, formují veřejné mínění ve Velké Británii a Spojených státech.

"Šel jsem za Richardem Butlerem s žádostí od Britů. Řekl, že to podporuje, a iniciovali jsme spolupráci, která měla velmi krátké trvání. První zprávy byly předány Britům někdy v únoru 1998. plánovací schůzka v červnu 1998 a já jsem rezignoval v srpnu 1998. [...] Toto je operace – Operace Hromadné odvolání, která probíhala předtím, než byla UNSCOM požádána, aby byla zdrojem konkrétních dat, a je to operace, která pokračovala i po mé rezignaci." [6]

Poslední inspekce zbraní v roce 1998

V lednu 1998 byl Ritterovu inspekčnímu týmu v Iráku zablokován přístup na některá místa se zbraněmi iráckými úředníky, kteří uvedli, že informace získané z těchto míst budou použity pro budoucí

plánování útoků. Inspektoři OSN byli vládou Spojených států nařizeni, aby opustili Irák, krátce před zahájením útoků na operaci Desert Fox v prosinci 1998, přičemž použili informace shromážděné za účelem odzbrojení k identifikaci cílů, které by snížily schopnost Iráku vést konvenční i možná nekonvenční válčení. Zbraňovým inspektorům OSN byl poté odepřen přístup do Iráku. Ritter hovořil v pořadu Public Broadcasting Service The NewsHour s Jimem Lehrerem :

Myslím si, že současné nebezpečí spočívá v tom, že bez účinných inspekcí, bez účinného monitorování může Irák ve velmi krátkém časovém období měřeném v měsících rekonstruovat chemické a biologické zbraně, balistické střely dlouhého doletu, které tyto zbraně doručí, a dokonce i určité aspekty jejich vývoj jaderných zbraní. program. [2]

Když Spojené státy a Rada bezpečnosti OSN nepodnikly kroky proti Iráku pro jejich pokračující neschopnost plně spolupracovat s inspektory (porušení rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1154), Ritter 26. srpna 1998 odstoupil ze Zvláštní komise OSN. [10]

Ritter ve svém rezignačním dopise uvedl, že reakce Rady bezpečnosti na rozhodnutí Iráku z počátku toho měsíce přerušit spolupráci s inspekčním týmem byla výsměchem odzbrojovacím pracím. Ritter později v rozhovoru řekl, že rezignoval na svou roli zbrojního inspektora Organizace spojených národů kvůli nesrovnalostem mezi rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1154 a tím, jak byla implementována.

Vyšetřování se zastavilo, nedělalo žádný účinný pokrok, a abychom dosáhli účinného pokroku, skutečně jsme potřebovali, aby Rada bezpečnosti zakročila smysluplně a snažila se prosadit svá usnesení, která neplníme. [2]

3. září 1998, několik dní po své rezignaci, Ritter svědčil před Výborem pro ozbrojené složky Senátu Spojených států a Výborem Senátu Spojených států pro zahraniční vztahy a řekl, že rezignoval na svou funkci „z frustrace, že Rada bezpečnosti OSN, a Spojené státy jako jejich nejvýznamnější podporovatel selhávaly při prosazování rezolucí po válce v Perském zálivu, jejichž cílem bylo odzbrojit Irák.“

[11] Ritter řekl, že ministryně zahraničí Madeleine K. Albrightová údajně „v roce 1997 zablokovala více inspekcí než Saddám Husajn“, což je obvinění, které Albrightová zpochybnila. [12]

Během svědectví 3. září 1998 byl Ritter dotázán senátorem Josephem Bidenem na jeho postoj k inspekcím, které Biden kritizoval jako „politiku založenou na konfrontaci“. [13] Podle Bartona Gellmana se Biden zeptal, zda se inspektor pokoušel „přivlastnit si pravomoc ‚rozhodnout, kdy stisknout spoušť‘ vojenské síly proti Iráku“, přičemž Biden uvedl, že ministr zahraničí bude muset také zvážit názor spojenců, Rady bezpečnosti OSN a veřejného mínění před jakoukoli potenciální intervencí v Iráku. [12].[14] Později Biden uvedl, že rozhodnutí bylo "nad [Ritterovou] platovou třídou." [13].[14].[12] Podle Gellmana se demokraté v Senátu připojili k Bidenovi a „zesílili v protiútku Clintonovy administrativy [proti] Scottu Ritterovi“ s výjimkami, jako je John Kerry, zatímco republikáni v Senátu „byli jednomyslní v popisu Ritterova odhalení jako vysoce škodlivého pro důvěryhodnost Clintonovy administrativy. jedna z jeho hlavních zahraničních politik.“ [12]

Recepce jako inspektor zbraní

Richard Butler, bývalý Ritterův šéf UNSCOM, řekl, že Ritter „nebyl prozíravý“ ve svých předpovědích o zbraních hromadného ničení, když řekl: „Když byl inspektorem ‚Alpha Dog‘, pak proboha, tam bylo více zbraní a my jsme museli jít je najít – spor, pro který neměl dostatečné důkazy. Když se stal mírotvorcem, pak to bylo všechno kompletní BS, začátek až do konce a nebyly tam žádné zbraně hromadného ničení. A to byl také spor, pro který neměl dostačující důkaz.“ [2] Psaní v The New York Times, Matt Bai řekl, že bez ohledu na Butlerovu výhradu byl Ritter ve skutečnosti ospravedlněn, že v Iráku chybí zbraně hromadného ničení a že následky války mohou být katastrofální. Bai popsal Rittera jako „nejodhodlanějšího disidenta a toho, kdo má nejvíce zpravodajských informací na zemi“ situace v Iráku před válkou. Bai však dále přirovnal Ritterovo naléhání během jeho soudního procesu v roce 2011 za sexuální

delikty, že jeho chování nemělo žádný dopad na širší komunitu – a jeho neochotu zvážit dohodu o vině a trestu – s přísností, s jakou Ritter obhajoval své názory na Irák: „Jestliže mezi Ritterem aktivistou a Ritterem obžalovaným existuje spojení, pravděpodobně spočívá v nekompromisním, až nedbalém způsobu, jakým trvá na své verzi reality, a jak se vždy vidí jako oběť systému, který je evidentně zkorumpovaný. ... právě ten atribut, který způsobil, že Scott Ritter vypadal v Iráku jaksi jasnozřivě – jeho odmítnutí přistoupit na smysl reality všech ostatních – je tentýž atribut, který ho nyní přivedl ke zkáze.“^[2]

Seymour Hersh , který se s Ritterem sblížil v 90. letech a objevil se jako svědek postavy v jeho soudním procesu v dubnu 2011, řekl, že Ritter „chápe arabský svět způsobem, jakým rozumí jen málo lidí ze Západu, které znám. Nemáte ponětí, jak je chytrý“ . .^[2]

Názory na politiku USA vůči Iráku

Po své rezignaci z UNSCOM byl Ritter i nadále otevřeným komentátorem americké politiky vůči Iráku, zejména s ohledem na problematiku zbraní hromadného ničení. Stal se populární protiválečnou postavou a komentátorem talk show.^[3]

Ritter a operace Desert Fox

V rozhovoru z roku 2005 Ritter kritizoval, že Clintonova administrativa použila zablokovanou inspekci v sídle strany Baas k ospravedlnění operace Pouštní liška , třídní bombardovací kampaně v prosinci 1998, při níž byli inspektoři staženi z Iráku, kam se vrátili až pozdě. 2002.^[15] Ritter však ve své knize *Endgame* z roku 1999 vysvětlil, že to byl on, kdo původně prosazoval osudnou inspekci sídla strany Baas kvůli pochybnostem svého šéfa Richarda Butlera a také plánoval využít 37 inspektorů. . To bylo dočasně zrušeno, protože Irák přerušil spolupráci v srpnu 1998.^[16]

Komentář v období po kontrole

V Endgame: Solving the Iraq Problem – Once and For All Ritter zopakoval, že Irák bránil práci inspektorů a pokoušel se skrýt a zachovat základní prvky pro pozdější restartování programů ZHN. Vyjádřil však také frustraci nad údajnými pokusy Ústřední zpravodajské služby (CIA) proniknout do UNSCOM a využít inspektory jako prostředek ke shromažďování zpravodajských informací, pomocí kterých lze prosazovat změnu režimu v Iráku – což je porušení podmínek, za kterých UNSCOM fungovala, a samotný důvod, který irácká vláda poskytla při omezení činnosti inspektora v roce 1998.

Scott Ritter hovoří v SUNY New Paltz dne 16. března 2006

V závěru knihy Ritter kritizoval americkou politiku zadržování při absenci inspekcí jako neadekvátní k tomu, aby z dlouhodobého hlediska zabránil Iráku znovu získat zbraně hromadného ničení. Odmítl také myšlenku odstranění režimu Saddáma Husajna násilím. Místo toho prosazoval politiku diplomatického zapojení, která vedla k postupné normalizaci mezinárodních vztahů s Irákem výměnou za inspekcí ověřené opuštění jejich programů ZHN a další nežádoucí politiky.

Ritter znovu prosazoval smířlivý přístup k Iráku v dokumentu z roku 2000 *In Shifting Sands: The Truth About UNSCOM and the Disarming of Iraq*, který napsal a režíroval. Film vypráví historii vyšetřování UNSCOM prostřednictvím rozhovorů a videozáznamů z inspekčních misí. Ritter ve filmu tvrdí, že Irák je „zneškodněný tygr“ a že inspekce byly úspěšné při eliminaci významných iráckých kapacit zbraní hromadného ničení. ^[17] (Více viz níže v části "Dokument".)

V roce 2002 Ritter odcestoval do Iráku, aby promluvil k iráckému parlamentu jako soukromý občan. Řekl parlamentu, že se USA chystají udělat „historickou chybu“, a vyzval jej, aby umožnil obnovení inspekcí. [2]

Předpovědi války v Iráku

Těsně po zahájení koaliční invaze do Iráku, ale před příjezdem jednotek do Bagdádu, řekl britský premiér Tony Blair parlamentu Spojeného království, že Spojené státy a Spojené království věřili, že mají v Iráku „dostatečné síly“. V té době Ritter nabídl opačný pohled na portugalskou rozhlasovou stanici TSF: "Spojené státy se chystají opustit Irák s ocasem mezi nohama, poraženy. Je to válka, kterou nemůžeme vyhrát... Nemáme armádu." znamená ovládnout Bagdád a z tohoto důvodu věřím, že porážka Spojených států v této válce je nevyhnutelná... Pokaždé, když se postavíme iráckým jednotkám, můžeme vyhrát nějaké taktické bitvy, jako jsme to dělali deset let ve Vietnamu, ale budeme nemůžeme vyhrát tuto válku, která je podle mého názoru již prohraná," dodal Ritter. [18]

Komentář k nedostatku zbraní hromadného ničení v Iráku

Navzdory tomu, že se identifikoval jako republikán a hlasoval pro George W. Bushe v roce 2000, [19] do roku 2002, se Ritter stal otevřeným kritikem tvrzení Bushovy administrativy, že Irák vlastnil značné zásoby zbraní hromadného ničení nebo výrobní kapacity, což je hlavní důvod. dán za americkou invazi do Iráku v březnu 2003. Před válkou Ritter uvedl, že americká a britská vláda využívají přítomnost zbraní hromadného ničení v Iráku jako politickou omluvu pro válku. [2] Jeho názory v té době jsou shrnuty v publikaci War on Ireland: What Team Bush Doesn't Want To Know Publikace z roku 2002, která sestává převážně z rozhovoru mezi Ritterem a protiválečným aktivistou William Rivers Pitt. [20]

Pozdější prohlášení o Iráku

V únoru 2005 napsal Ritter na webových stránkách Al-Džazíry, že „irácký odpor“ je „skutečné lidové národně osvobozené hnutí“ a „Historie nakonec ukáže jako legitimní snahy iráckého odporu destabilizovat a porazit americké okupační síly a jejich vnucenou iráckou kolaborantskou vládu.“ [21]

V roce 2012 Ritter řekl, že USA byly kvůli této válce „morálně a fiskálně v bankrotu. Spojené státy jsou světu pro posměch“. [2]

Názory na politiku USA vůči Íránu

6. února 2006, v divadle Jamese A. Littlea v Santa Fe, Ritter prohlásil o válce USA s Íránem: "Jen nevíme kdy, ale stane se to," a řekl, že po zasedání Rady bezpečnosti OSN nenajde žádné důkazy o zbraních hromadného ničení, pak náměstek ministra zahraničí John Bolton "přednese projev, který již byl napsán. Říká, že Amerika nemůže dovolit Íránu, aby ohrožoval Spojené státy, a my se musíme jednostranně bránit." a pokračoval "Jak to mám vědět? Mluvil jsem s Boltonovým řečníkem". [22]

Ritterova kniha *Target Iran: The Truth About the White House's Plans for Regime Change* byla vydána v roce 2006. [23] Nathan Guttman ve své recenzi na The Forward uvedl, že Ritter obvinil „proizraelskou lobby z dvojí loajality a „přímé špionáže“. Ritter řekl, že Izrael tlačí Bushovu administrativu do války s Íránem. [23] Obvinil proizraelskou lobby z dovolávání se holocaustu a z nepravdivých tvrzení o antisemitismu. Ritter řekl The Forward "na konci dne bych rád věřil, že většina amerických Židů se postaví na stranu Ameriky." [23] Ritterova psaní o vládě v Íránu, v The Daily Telegraph napsal, že Ritter navrhl, „že Bushova administrativa je v nebezpečí, že udělá stejnou chybu ohledně Íránu, jakou udělala během přípravy na válku v Iráku, totiž aby fakta odpovídala politice administrativy provádějící změnu režimu v Teherán“. Ritter, napsal Coughlin, připouští „opatření, která Íránci přijali v honbě za jadernou slávou“, která zahrnují „zatajení existence klíčových jaderných zařízení“. [24]

V Shifting Sands

Ritterův dokument *In Shifting Sands* byl propuštěn v roce 2001. Argumentoval tím, že Irák nevlastnil zbraně hromadného ničení kvůli programu zbrojních inspekcí OSN. ^[25] Podle *The Washington Times* byl Ritterův dokument částečně financován iráckým americkým obchodníkem Shakirem al Khafajim. ^[26] Al-Khafaji se v roce 2004 přiznal k četným obviněním ze zločinu za účast na skandálu OSN Ropa za potraviny. ^[27] Ritter popřel jakoukoli protihodnotu s Al-Khafajim, podle Laurie Mylroie, která píše pro *Financial Times*. Když byl Ritter dotázán, „jak by charakterizoval někoho, kdo by naznačoval, že pan Khafaji nabízel alokace [jeho] jménem“, pan Ritter odpověděl: „Řekl bych, že ten člověk je zasraný lhář... a řekl bych mu, aby sem přišel. abych mu mohl nakopat prdel.“ ^[28]

Zatčení a odsouzení za sexuální delikty

Ritter byl v roce 2001 předmětem dvou akcí pro vymáhání práva. ^[28] V červnu 2001 byl obviněn z pokusu o schůzku s tajným policistou, který se vydával za 16letou dívku. ^{[29].[30]} Byl obviněn z přestupkového zločinu "pokusu ohrožení blaha dítěte". Obžaloba byla zamítnuta a záznam byl zapečetěn poté, co dokončil šest měsíců zkušební doby v přípravném řízení. ^{[30].[31]} Poté, co byly tyto informace zveřejněny na začátku roku 2003, Ritter řekl, že načasování úniku bylo politicky motivováno s cílem umlčet jeho opozici vůči tlaku Bushovy administrativy směrem k válce s Irákem. ^{[29].[30].[31]}

Ritter byl znovu zatčen v listopadu 2009 ^[33] kvůli komunikaci s policejní návnadou, se kterou se setkal na internetovém chatu. Policie uvedla, že se odhalil prostřednictvím webové kamery poté, co se policista opakovaně identifikoval jako 15letá dívka. ^[2] Ritter ve svém vlastním svědectví během procesu řekl, že věřil, že druhá strana je dospělá, která předvádí svou fantazii. ^[34] Chatovací místnost měla politiku „věku 18 a více“, což Ritter řekl tajnému důstojníkovi. ^[2] Příští měsíc se Ritter vzdal práva na předběžné slyšení a byl propuštěn na nezajištěnou kauci 25 000 dolarů. Obvinění zahrnovala

„nezákonný kontakt s nezletilým, trestné používání komunikačního zařízení, korupce nezletilých, neslušné odhalení, držení nástrojů zločinu, pokus o trestný čin a trestné navádění“. [35] Ritter odmítl dohodu o vině a trestu a byl 14. dubna 2011 v soudní síni v Monroe County v Pensylvánii shledán vinným ze všech pokusů o trestný čin. [2]. [36] V říjnu 2011 dostal trest 1½ na 5 a půl roku vězení. [37] Byl poslán do státní věznice Laurel Highlands v Somerset County, Pennsylvania, v březnu 2012 a podmíněčně propuštěn v září 2014.

Ruská invaze na Ukrajinu

Ritter odmítá zpravodajství západních médií o ruské invazi na Ukrajinu v roce 2022 a svůj pohled vyjádřil v mnoha podcastech, včetně Andrewa Napolitana. [39]. [40] Dne 6. dubna 2022 byl Ritter suspendován z Twitteru za porušení jeho pravidla o „obtěžování a zneužívání“ poté, co zveřejnil tweet, v němž nepravdivě tvrdil, že za masakr v Bucha je odpovědná Národní policie Ukrajiny a volal prezidenta USA Joe Biden je „válečným zločincem“ za to, že se „snažil přesunout vinu za vraždy Buchy“ na Rusko. Následující den Newsweek oznámil, že jeho účet na Twitteru byl obnoven. [41] Scott Ritter píše různé články kritické pro NATO pro ruský kanál RT (dříve Russia Today). [42]. [43]

V červenci 2022 byl Ritter přidán na seznam proruských propagandistů sestavený Ukrajinským centrem pro boj proti dezinformacím. [44]

Vybraná bibliografie

- *Scorpion King: America's Suicidal Embrace of Nuclear Weapons from FDR to Trump* (brožovaná vazba), Clarity Press, 2020; 2. přepracované vydání, ISBN 1949762181
- *Deal of the Century: How Iran Block the West's Road to War* (brožovaná vazba), Clarity Press, 2017, ISBN 0997896507
- *Dangerous Ground: America's Failed Arms Control Policy, from FDR to Obama* (pevná vazba), 2009 ISBN 1568583990

- *Waging Peace: The Art of War pro protiválečné hnutí* , Nation Books, 2007, [ISBN 1-56858-328-1](#)
- *Cílový Írán: Pravda o plánech Bílého domu na změnu režimu* (pevná vazba), Nation Books, 2006, [ISBN 1-56025-936-1](#)
- *Irák důvěrný: Nevyřčený příběh zpravodajského spiknutí s cílem podkopat OSN a svrhnout Saddáma Husajna* (pevná vazba), Předmluva [Seymoura Hershe](#) , Nation Books, 2006, [ISBN 1-56025-852-7](#)
- *Frontier Justice: Weapons of Mass Destruction and the Bushwhacking of America* Context Books, 2003, [ISBN 1-893956-47-4](#)
- *Válka v Iráku: Co tým Bush nechce, abyste věděli* (s [Williamem Riversem Pittem](#)). Kontextové knihy, 2002, [ISBN 1-893956-38-5](#)
- *Endgame: Solving the Iraq Problem — Once and For All* (pevná vazba) Simon & Schuster, 1999, [ISBN 0-684-86485-1](#) ; (brožovaná) Diane Pub Co, 2004, [ISBN 0-7567-7659-7](#)

Viz také

[Operace Rockingham](#)

Reference

1. [^] [Norman Polmar \(2001\). *Spyplane: Historie U-2 odtajněna* . Otisk Zenith. p. 227. \[ISBN 9780760309575\]\(#\). Načteno 31. srpna 2013 .](#)
2. [^] ["Profil: Scott Ritter" . BBC novinky. 9. září 2002 . Staženo 23. května 2010 .](#)
3. [^] [Carnegie Endowment for International Peace archivováno 2002-12-24 na Wayback Machine](#)
4. [^] ["Interview" . *Democracy Now!*. Archived from the original on 2005-10-23. Retrieved 2022-07-16.](#)
5. [^] [UNSCOM 255 Endgame \(1999\)](#)
6. [^] [Dave Kehr. *"In Shifting Sands"*. New York Times. Retrieved May 23, 2010.](#)

7. [^] US defeat in Iraq 'inevitable': World: Iraqi Dossier: News24. Archived 2008-06-05 at the Wayback Machine
8. [^] Wallis, David (2002-09-14). "Ex-weapons inspector berates war plans". San Francisco Chronicle. Retrieved 2009-01-18.
9. [^] Pitt, William R. *War On Iraq: What Team Bush Doesn't Want You to Know* 2002, Context Books, New York. ISBN 1-893956-38-5
10. [^] Jump up to: ^a ^b ^c Guttman, Nathan (December 29, 2006). "Book: Israel, Lobby Pushing Iran War". Forward. Retrieved June 21, 2019.
11. [^] Coughlin, Con (February 25, 2007). "The case for action against Iran". The Daily Telegraph. London. Retrieved June 21, 2019.
12. [^] Jump up to: ^a ^b Mylroie, Laurie. Money Questions Surround Ritter's Film Financial Times.
13. [^] John O'Neil. *Virginia Man Pleads Guilty in Oil-for-Food Inquiry*. New York Times. January 18, 2005
14. [^] Warner, Dave (2011-04-12). "Sex trial of former U.N. weapons inspector opens". Reuters. Retrieved 2022-03-07.
15. [^] Teather, David (January 24, 2003). "Ritter cries foul at sex arrest 'smear'". The Guardian. Retrieved June 21, 2019.
16. [^] Rubinkam, Michael (October 26, 2011). "Ex-UN inspector gets prison in Pa. sex case". NBC News. Associated Press. Retrieved June 21, 2019. "On Wednesday, a Monroe County judge sentenced him to 18 months to 66 months in state prison."
17. [^] Karlin, Rick (2014-12-04). "Scott Ritter paroled in online sex case". Times Union. Albany, NY.
18. [^] Dutton, Jack (7 April 2022). "Scott Ritter's Twitter Reinstated After Suspension Over Ukraine Remarks". Newsweek. Archived from the original on 4 July 2022. Retrieved 7 April 2022.
19. [^] "Scott Ritter".

20. [^] Schafer, Bret. "How the People's Republic of China Amplifies Russian Disinformation". United States Department of State. Retrieved 2022-08-18. "So Lee Camp, who was formerly with RT America, and you have Scott Ritter, who is a frequent contributor to Sputnik and RT, and George Galloway, who hosts a podcast on Sputnik – they've all been given airtime on Chinese state media sources over the last several months."
21. [^] Carbonaro, Giulia (2022-07-26). "Tulsi Gabbard, Rand Paul placed on list of Russian propagandists by Ukraine". Newsweek. Retrieved 2022-08-18.

External links

Wikiquote has quotations related to **Scott Ritter**.

- The Case for Iraq's Qualitative Disarmament *Arms Control Today* magazine, June 2000
- Scott Ritter in His Own Words *Time* magazine interview, September 2002
- Understanding the Roots of Terrorism Caltech University, November 2002
- Scott Ritter's Other War, *The New York Times* magazine, 22 February 2012
- Appearances on C-SPAN
- Scott Ritter at IMDb
- Scott Ritter na novinářské stránce *Muck Rack*

Kontrola autority

 Vztahy mezi Íránem a Spojenými státy